

140

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 9 kwietnia 1991 r.

w sprawie trybu i szczegółowych zasad przyznawania jednorazowego zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie osoby lub rodziny oraz szczegółowych zasad zwrotu przez świadczeniobiorcę całości lub części wydatków poniesionych z tytułu przyznania zasiłku.

Na podstawie art. 24 ust. 7 i art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 87, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Decyzję w sprawie przyznania jednorazowego zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie osoby lub rodziny, zwanego dalej „zasiłkiem celowym”, wydaje kierownik ośrodka pomocy społecznej.

2. Osoba ubiegająca się o zasiłek celowy przedkłada zaświadczenie stwierdzające, że nikt z członków rodziny nie skorzystał z pożyczki na podjęcie działalności gospodarczej, udzielonej przez rejonowe biuro pracy.

§ 2. Zasiłek celowy może być przyznany w szczególności na:

- 1) podjęcie działalności gospodarczej,
- 2) koszty przyuczenia do zawodu lub przekwalifikowania, jeżeli jednostka szkoląca zobowiąże się do przygotowania zawodowego świadczeniobiorcy w określonym czasie, nie dłuższym jednak niż 6 miesięcy, a przygotowanie to rokuje poprawę jego sytuacji materialnej,
- 3) pokrycie kaucji za użyczenie przedmiotów i urządzeń ułatwiających niepełnosprawnym funkcjonowanie w środowisku i podjęcie pracy zarobkowej,
- 4) pokrycie w części lub w całości odsetek od zaciągniętych w banku kredytów na podjęcie działalności gospodarczej.

§ 3. Zasiłek celowy może być przyznany, jeżeli okoliczności sprawy i przedłożone przez ubiegającego się propozycje działalności rokują, że pomoc będzie wykorzystana zgodnie z przeznaczeniem.

§ 4. 1. Przyznanie zasiłku celowego i jego wysokość zależne są od warunków bytowych zainteresowanego oraz rodzaju proponowanego przedsięwzięcia.

2. Zasiłek celowy nie może przekroczyć wysokości 30-krotnej najniższej emerytury.

§ 5. 1. Zasiłek celowy może być bezzwrotny lub zwrotny w części lub w całości.

2. Uprawnione do bezzwrotnego zasiłku celowego są osoby lub rodziny, których dochód na osobę w rodzinie nie przekracza najniższej emerytury.

3. Osobom i rodzinom, które nie spełniają warunku określonego w ust. 2, może być przyznany zasiłek celowy pod warunkiem zwrotu jego części lub całości.

4. W decyzji o przyznaniu zasiłku celowego zwrotnego określa się, czy zasiłek podlega zwrotowi w całości czy w części, oraz termin i sposób jego spłaty, biorąc pod uwagę sytuację materialną i rodzinną osoby ubiegającej się o zasiłek.

§ 6. 1. Zasiłek celowy na pokrycie kosztów przyuczenia do zawodu lub przekwalifikowania ustala się w wysokości kosztów szkolenia, po złożeniu przez świadczeniobiorcę zobowiązania do jego odbycia. Koszty te pokrywa z zasiłku ośrodek pomocy społecznej bezpośrednio jednostce szkolącej.

2. Kierownik ośrodka pomocy społecznej może przyznać osobie odbywającej przyuczenie do zawodu lub przekwalifikowanie zasiłek celowy na pokrycie kosztów dojazdu, żywienia i noclegu, jeżeli jednostka szkoląca znajduje się poza miejscem zamieszkania tej osoby.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *M. Boni*

141

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 9 kwietnia 1991 r.

w sprawie szczegółowych zasad przyznawania zasiłku okresowego z pomocy społecznej.

Na podstawie art. 31 ust. 4 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 87, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. Decyzję w sprawie przyznania zasiłku okresowego z pomocy społecznej, zwanego dalej „zasiłkiem okresowym”, wydaje kierownik ośrodka pomocy społecznej.

§ 2. 1. Zasiłek okresowy przyznaje się, biorąc pod uwagę przewidywany termin ustania przyczyny uzasadniającej przyznanie tego zasiłku, na czas nie krótszy jednak niż 2 miesiące i nie dłużej niż do dnia, w którym:

- 1) ustaly okoliczności uzasadniające przyznanie zasiłku,
- 2) osoba, która otrzymała pomoc, nie współuczestniczy w rozwiązywaniu swoich problemów, a w szczególności odmówiła podjęcia pracy lub nie stosuje się do zaleceń pracownika socjalnego.

2. Zasiłek okresowy świadczeniobiorca powinien otrzymywać w określonym w decyzji terminie płatności.

§ 3. Zasiłek okresowy przyznaje się osobom lub rodzinom w celu przejściowego uzupełnienia środków finansowych na zaspokojenie potrzeb bytowych, zdrowotnych i edukacyjnych.

§ 4. 1. Zasiłek okresowy może być przyznany w przypadku długotrwałej choroby, która powoduje wzrost kosztów utrzymania, a w szczególności w przypadku konieczności stosowania:

- 1) specjalnej diety,
- 2) leków, których koszt stanowi znaczny uszczerbek materialny,
- 3) dojazdu do placówek służby zdrowia,
- 4) zabiegów medyczno-rehabilitacyjnych,
- 5) środków higieniczno-opatrunkowych i sanitarnych.

2. Osoba chora ubiegająca się o zasiłek okresowy powinna przedstawić odpowiednie zaświadczenie lekarskie.

§ 5. 1. Zasiłek okresowy może być przyznany z powodu niepełnosprawności, która powoduje wzrost kosztów utrzymania, w szczególności w związku:

- 1) z potrzebą uczestnictwa w zajęciach rehabilitacyjnych,
- 2) z zaopatrzeniem w przedmioty ortopedyczne lub środki pomocnicze,
- 3) z zaopatrzeniem w oprzyrządowanie ułatwiające niepełnosprawnym funkcjonowanie w środowisku,
- 4) z utrzymaniem i eksploatacją pojazdu inwalidzkiego,
- 5) z koniecznością likwidacji barier architektonicznych.

2. Ubiegający się o zasiłek okresowy z powodu niepełnosprawności powinien przedstawić:

- 1) orzeczenie komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia lub zaświadczenie lekarskie stwierdzające jego niepełnosprawność lub niepełnosprawność osoby pozostającej pod jego opieką,
- 2) dowody potwierdzające poniesienie dodatkowych kosztów.

§ 6. 1. Zasiłek okresowy może być przyznany z powodu braku możliwości zatrudnienia, a w szczególności:

- 1) braku miejsc pracy,
- 2) braku możliwości przekwalifikowania zawodowego,
- 3) konieczności sprawowania stałej bezpośredniej opieki nad najbliższym członkiem rodziny.

2. Osoba ubiegająca się o zasiłek okresowy w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, powinna udokumentować fakt podjęcia starań o pracę lub prób prze-

kwalifikowania zawodowego, przedstawiając zaświadczenie rejonowego biura pracy.

§ 7. Zasiłek okresowy z powodu braku uprawnień do renty rodzinnej po osobie, na której ciążył obowiązek alimentacyjny, może być pobierany po ukończeniu 16 roku życia pod warunkiem kontynuowania nauki w szkole do czasu jej ukończenia, nie dłużej jednak niż do ukończenia 25 lat życia, a jeżeli ukończenie 25 lat przypada na ostatni rok studiów w szkole wyższej — do końca tego roku studiów. Fakt pobierania nauki w szkole powinien być udokumentowany na początku każdego roku szkolnego.

§ 8. Zasiłek okresowy może być przyznany osobom i rodzinom również z innych uzasadnionych powodów, a w szczególności w razie:

- 1) konieczności ponoszenia opłat za pobyt członka rodziny w placówce opiekuńczej, wychowawczej lub rehabilitacyjnej nie podlegającej Ministrowi Pracy i Polityki Socjalnej,
- 2) niemożności podjęcia pracy w okresie oczekiwania na przyznanie alimentów albo świadczeń emerytalnych lub rentowych.

§ 9. W przypadku osób, w stosunku do których istnieje obawa, że przyznany zasiłek okresowy zostanie wykorzystany niezgodnie z przeznaczeniem, zasiłek ten może być wypłacany do rąk przedstawiciela ustawowego lub osoby faktycznie sprawującej opiekę nad osobą uprawnioną. Decyzję w tej sprawie wydaje kierownik ośrodka pomocy społecznej.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *M. Boni*

142

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 9 kwietnia 1991 r.

w sprawie szczegółowych zasad zwrotu przez świadczeniobiorcę wydatków na usługi opiekuńcze.

Na podstawie art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 87, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W decyzji o przyznaniu świadczenia w postaci usług opiekuńczych, o których mowa w art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej, określa się wysokość odpłatności, którą ponosi świadczeniobiorca, albo przyznaje się to świadczenie nieodpłatnie.

2. Usługi opiekuńcze przysługują nieodpłatnie świadczeniobiorcom, których dochód na osobę w rodzinie nie przekracza najniższej emerytury.

§ 2. Osoby nie spełniające warunku, o którym mowa w § 1 ust. 2, zwracają wydatki na usługi opiekuńcze na zasadach określonych w tabeli:

Dochód na osobę w rodzinie (% najniższej emerytury)	Wysokość odpłatności, liczona od kosztu usługi w procentach	
	osobie samotnie gospodarującej	osobie w rodzinie
101—150	5	15
151—200	10	20
201—300	15	30
301—400	30	70
401—500	50	100
powyżej 500	100	100

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *M. Boni*